

Bram Vermeulen, Het Leven Gaat Door

Niet uitgepraat
Niet eens begonnen
Eigenlijk nooit naar jou geluisterd
Altijd met mezelf bezig geweest
En toen was je er opeens niet meer
Niets meer aan te doen
Van nu af aan alleen
Het leven gaat door

Wat overblijft:
Een vrouw, drie zonen
Plotseling heel dicht bij elkaar
Praten, over hoe het was geweest
En dat het beter was zo
En het was gelukkig snel voorbij
Veel te gauw
Van nu af zonder jou
Het leven gaat door

Je kijkt nu nooit meer over mijn schouder mee
't Is nooit meer: kijk, pa, zonder handen
Al hoor je me dan niet
Het is misschien wat laat:
Bedankt, pap

Mijn kinderen
Ze zijn je al vergeten
Ze waren te klein om jou te hebben gekend
En ik dan
Wat weet ik nou van jou
Ik weet alleen dat ik met de dag
Meer op jou ga lijken
Veel te gauw, van nu af zonder jou
Het leven gaat door

Al hoor je me dan niet
Het is misschien wat laat:
Bedankt, pap
Pap, bedankt